

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het woord dat in u geplant wordt, hetwelk uwe zielen kan zalig maken. En zijt daders des woords en niet alleen hoorders, uzelfven met valsche overlegging bedriegende.

JAKOBUS 1 : 21, 22.

No. 1. 1 Januari.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	7e Jaargang 1902.
----------------------	--	----------------------

Wederorganisatie van het Eerste Presidentschap.

Openingsredevoering van Pres. Joseph F. Smith, voor de buitengewone Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, in den Tabernakel te Salt Lake City, voormiddag 10 Nov. 1901.

Mijne Broederen en Zusteren, ik denk dezen morgen niet veel tijd in te nemen, doch ik gevoel dat het voor mij zeer gepast zou zijn eenige opmerkingen te maken. Daar wij hier vergaderd zijn in de houding van een Buitengewone Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, met het doel de zaken te behandelen welke ons voorgesteld zullen worden, in de gewone order der Kerk en van het Priesterschap. Het is slechts kort geleden dat wij onze halfjaarlijksche Algemeene Conferentie hielden, welke zeer goed bezocht was. En op den laatsten dag daarvan hadden wij het voorrecht de stem te hooren van Pres Snow, welke voor de laatste maal in het vleesch tot ons sprak. En zijne leeringen en raadgevingen aan ons naliet met betrekking tot de meest belangrijke zaken aangaande den voortgang van de bediening en arbeid van de Apostelen van Jezus Christus in de geheele wereld. Wij hadden niet de minste gedachte, dat het toen de laatste maal zou zijn dat hij voor ons zou verschijnen of dat wij met zijn tegenwoordigheid, zijn raadgevingen en wijsheid begunstigd zouden worden; doch de Heer heeft hem uit ons midden genomen. Hij heeft zijn zending hier geëindigd, en het werk rust nu op ons welke nog leven. Het is onze plicht met kracht onze taak aan te grijpen, met volle beslistheid en doel des harten hetzelfde met de hulp des Heeren te volbrengen en in overeenstemming met de inspiratie van Zijn Geest, gelijk als het in het verleden gedaan is. Het is ons voor-

recht, indien wij willen, naderbij den Heer te leven dan wij gedaan hebben, opdat wij ons in een grootere uitstorting van Zijn Geest mogen verheugen dan wij ooit genoten. En dat wij sneller vooruitgang moge maken, spoediger in de kennis der waarheid groeien en meer volkomen in het geloof bevestigd worden. Dit alles wil echter geheel afhangen van de vermeerderde getrouwheid van het volk — van diegenen welke een verbond met God door offerande gemaakt hebben, welke voor den Heer gekomen zijn met gebroken harten en verslagen geesten, en met onbewogen beslistheid in hunne zielen dat zij de goede strijd willen strijden. Dat zij het geloof willen behouden, dat zij gerechtigheid willen werken en dat zij de zaak van Zion willen verdedigen door hun daden zoowel als door hunne woorden.

Wij kunnen geen voortgang maken dan alleen op de grondbeginselen van eeuwige waarheid. Naar verhouding dat wij bevestigd worden op de fondatie van deze grondbeginselen, welke in de laatste dagen van de hemelen geopenbaard zijn geworden, en besluiten om de doeleinden van den Heer te vervullen, zoo zullen wij voortgang maken en de Heer zal ons verheffen en versterken voor de wereld en zal veroorzaken dat wij onze werkelijke positie en standplaats in het midden van de aarde innemen.

Men heeft op ons gezien als misleidde, als geestdrijvers, als geloovige in valsche godsdienst; wij zijn met minachting aangezien geworden; wij zijn van onze woonplaatsen verdreven geworden, beschimpt, en in alles ten kwade besproken geworden, totdat de menschen van de wereld tot het geloof gekomen zijn dat wij het schuim van de aarde, en nauwelijks, waardig zijn om te leven. Daar zijn duizenden en duizenden menschen in de wereld onbekend met de waarheid, wier verstand zoo verduisterd is geworden door de lasterlijke rapporten welke aangaande ons voortgegaan zijn, dat zij zouden gevoelen alsof zij Gode een dienst deden door een lid van de Kerk, van het leven of van zijn vrijheid of van het streven naar geluk te berooven, indien zij daartoe de macht hadden.

Het voornemen des Heeren is dezen toestand te veranderen, en ons aan de wereld bekend te doen worden in ons waar licht — als ware aanbidders van God; als diegenen welke kinderen van God zijn geworden door bekeering en door de wet van aanneming erfgenamen van God en medeërfgenenamen van Jezus Christus zijn geworden; en dat onze zending in deze wereld is om goed te doen, om ongerechtigheid onder onze voeten te brengen, gerechtigheid, reinheid en heiligheid in de harten van het volk te verheffen. En in de harten van onze kinderen, boven alle andere dingen, een liefde voor God en zijn woord te vestigen, dat in hen als een fontein zal zijn van kracht, sterkte en macht, leidende hen voorwaarts van den kinderleeftijd tot hoogen ouderdom. makende hen vaste geloovigen in het woord van God, in het herstelde Evangelie en Priesterschap en in de vestiging van Zion, niet meer ter neder geworpen te worden, noch aan een

ander volk te worden gegeven. Indien er iets is hetwelk ik boven het andere in deze wereld begeert, zoo is het dat mijne kinderen bevestigd worden in deze kennis en dit geloof, zoodat zij nimmer van hetzelfde kunnen worden afgewend.

Wij zijn bij deze gelegenheid te zamen gekomen om te bevestigen of te verwerpen, zooals wij geneigd zijn te gevoelen of zooals de Geest van den Heer ons zal leiden, de handeling welke gedaan zijn door de besturende raden van het Priesterschap sedert onze laatste Conferentie en sedert den dood van onzen geliefden President Lorenzo Snow. Ik wensch aan deze vergadering een of twee dingen mede te deelen welke gepast mogen zijn om aan te halen, ten einde gij moogt verstaan, waarom wij zoo spoedig gehandeld hebben gelijk als wij in deze zaken deden.

Na den dood van den Profeet Joseph Smith gingen de Twaalf Apostelen voort voor een aantal jeren als het presideerende Quorum der Kerk, doch ten laatste werden zij bewogen door den Heiligen Geest het Eerste Presidentschap der Kerk weder te organiseeren met Brigham Young als President en Heber C. Kimball en Willard Richards als zijn Raadgevers. In werkelijkheid kon deze reorganisatie binnen vier en twintig uur na den dood van den Profeet Joseph Smith plaats gehad hebben, doch hun volvoering was vertraagd, totdat zij door ondervinding leerden dat het uitoefenen van de functie van het Presidentschap en het gouvernement van de Kerk door twaalf man aan het hoofd niet alleen hinderlijk, doch ook niet volkomen volmaakt was in de order van het Heilige Priesterschap, gelijk als het door den Heer gevestigd is geworden.

Bij den dood van President Young, volgde President Taylor tot in zekere mate het voorbeeld van zijn voorganger en het nam een zekeren tijd voordat het Presidentschap van de Kerk georganiseerd was. Ten laatste was het Presidentschap georganiseerd met President Taylor en President George Q. Cannon en mijzelve als Raadgevers.

Bij den dood van President Taylor, President Woodruff, aarzelde, en hij liet toe dat een weinig tijd voorbijging voordat het Eerste Presidentschap georganiseerd was. Toen ten laatste hij overtuigd werd dat het zijn plicht en noodzakelijk was ten einde de doeleinden van den Heer te volbrengen, zoo organiseerde hij opnieuw het Presidentschap van de Kerk. Te dier tijd gaf hij dien aangaande een ernstig bevel aan zijne mededienstknachten. Hij verlangde dat het verstaan zou worden dat ten allen tijde wanneer de President van de Kerk zou sterven en daardoor het Eerste Presidentschap ontbonden worden, het de plicht van de juiste autoriteiten der Kerk zou zijn, onmiddellijk zonder eenige onnoodig uitstel voort te gaan het Eerste Presidentschap weder te organiseeren.

Zoodra als het nieuws ons bereikte, van den dood van President Woodruff, welke te dier tijd in Californië was, zeide President Snow tot mij: „het zal onze plicht zijn zoo spoedig als mogelijk

is voort te gaan het Presidentschap van de Kerk weder te organiseeren". Zooals gij weet na de begrafenis van het stoffelijk overschot van President Woodruff, ging hij onmiddellijk voort zulks te doen. Hiermede in verband moge ik u iets anders zeggen.

President Snow zeide tot mij, „gij zult leven de President te zijn van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen en wanneer die tijd komt zoo zult gij onmiddellijk voortgaan en het Presidentschap van de Kerk wederom organiseeren." Dit was zijn raad tot mij en dezelve werd aan de Twaalf Apostelen gegeven. In overeenstemming met dit grondbeginsel en met de order van President Snow, binnen één week na zijn dood gingen de Apostelen voort en wezen het nieuwe Presidentschap der Kerk aan en wij deden het geheel eenstemmig in overeenstemming met het voorbeeld dat de Heer in zijne Kerk gevestigd had.

Ik wensch een weinig te lezen van de openbaring aangaande de order van het Heilige Priesterschap, opdat gij onze inzichten verstaan moogt ten opzichte van het zoo nauwkeurig nakomen als wij kunnen, van de heilige order van het gouvernement hetwelk door openbaring door Joseph Smith in deze bedeeeling van de volheid der tijden gevestigd is geworden. Wij kunnen niet ontkennen dat de Heer een der meest volkomene organisatiën in deze Kerk daargesteld heeft welke ooit op de aarde bestaan heeft. Ik weet geen meer volmaakte organisatie welke thans bestaat dan de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Wij hebben niet altijd de order van het Priesterschap strikt gehandhaafd, wij hebben somtijds van hetzelfde afgeweken; doch wij hopen in den juisten tijd door de influistering des Heiligen Geestes geleid te zullen worden tot in het juiste kanaal en richting dat de Heer voor ons aangewezen heeft na te volgen en ons nauwkeurig te houden aan den regel welke hij aangewezen heeft. Ik wil van een openbaring lezen welke aan Joseph Smith gegeven was, te Nauvoo, Hancock Graafschap, Illinois, 19 Januari 1841, welke als een wet voor de Kerk staat, ten opzichte van de voorstelling van de autoriteiten van het Heilige Priesterschap zooals zij in de Kerk gesteld zijn geworden, en waarvan ik gevoel dat wij geen recht hebben om af te wijken.

Wordt vervolgd.

Mededeeling.

Bericht van Ouderling Roscoe W. Eardley ontvangen meldt zijn aankomst in Zion in goede gezondheid. De droevige verantwoordelijkheid op hem geplaatst, om het stoffelijk overschot van Ouderling Henry R. James naar Logan, Utah, over te brengen, vervuld hebbende, heeft hij zich naar huis begeven, alwaar hij zijne geliefden geheel wél en gezond gevonden heeft. Br. Eardley zendt hartelijk groeten aan allen.

De Ziel van den Heiden.

Sommige redetwistingen hebben onlangs plaats gehad met betrekking tot de beschikking van de ziel, of geest, van LiHung Chang, den overleden beroemden Chineesche staatkundige. Zij zijn veroorzaakt voornamelijk door het orthodoxe denkbeeld, dat het noodlot van elk menschelijk wezen bij den dood wordt vastgesteld en dat er maar twee oorden of staten zijn voor den overledene: de hemel of de hel. De meeningen verschillen betreffende de beschrijving van de eene en de andere plaats, maar al de veronderstellingen zijn onzeker en onbepaald.

De twist is in betrekking tot welke plaats de ziel of geest van Li Hung Chang is gegaan. In „Christelijke” gedachten was hij een heiden. Hij had geen geloof in Christus; daarom volgens de orthodoxe theorie is hij verloren, voor eeuwig verloren, en óf hij leidt de kwelling van letterlijke vuur en zwavel óf de geestelijke kwelling van diegenen welke den hemel uitgesloten zijn, voor hem, volgens hunne denkbeelden, er is geene mogelijke bevrijding.

Er zijn echter andere, beide geestelijke en ledemannen, welke een breedere uitzicht nemen van den toestand. Zij beseffen de onrechtvaardigheid, van het verdoemen tot in alle eeuwigheid van een eeuwig wezen, welke onreden zijn afstammelingschap, omgeving of opvoeding, is aangekweekt geworden om iets verschillend van de Christenheid te gelooven. Zij weten niet wat van hen zal worden, maar zij vertrouwen op de goedertierenheid en barmhartigheid van God en zijn vervuld met gedachte aan de waarschijnlijkheid dat eenig middel zal gevonden worden waardoor zelfs de heidenen van eeuwige straf behouden worden.

De moeilijkheid in het oplossen van dit vraagstuk komt van een onvolmaakt begrip van het plan der zaligheid. Moderne godgeleerden hebben geen andere gids dan de letter van de oude Schrift. Door dezelve is hunne sfeer van godsdienstige gedachte beperkt; aan dezelve geven zij hunne menschelijke uitleggingen. Deze zijn verschillend en tegenstrijdend. Maar er zijn zekere leerstukken welke van geslacht tot geslacht overhandigd zijn geworden sinds de levende orakelen van de aarde weggenomen zijn en deze zijn diep ingedrukt in het geheugen van alle aanhangers der sekten. Zulke spreekwijzen, „als de boom valt zoo blijft hij liggen”, „als de dood ons verlaat zoo vindt ons het oordeel”, „er is geene bekeering in het graf noch vergiffenis aangeboden aan de dooden”, zijn niet te vinden in den Bijbel, hoewel zij dikwijls aangehaald zijn als van dat Boek, maar zij zijn zinsneden gemaakt door predikanten welke geene ware goddelijke autoriteit bezitten.

Door goddelijke openbaring in deze eeuw hebben de Heiligen der laatste Dagen sommige dingen geleerd in vooruitgang van datgene hetwelk in de zoogenaamde „Christen wereld” verstaan is. Zij zijn niet geheel afhankelijk van datgene hetwelk in vorige tijden geschreven was, noch op hunne eigene uitleggingen van zijne bedoeling, maar zij hebben licht ontvangen van dezelfde bron als

die welke van ouds openbaar was. Er is geen tegenstrijd daar tusschen. Zij harmonieëren als zij recht begrepen zijn

Door dit weten wij, dat wanneer de geesten van het menschedom hunne lichamen verlaten, zij' vertrekken naar hunne gepaste sferen, de goede met de goede, de slechte met de slechte. Er zijn twee groote afdeelingen in de geesten wereld. door sommigen genoemd, Paradijs en Hades Naar gene ging Christus „met de boelvaardige dief welke met hem gekruisigd werd; naar deze ging Christus en daar predikte Hij aan de geesten in de gevangenis, aldus betuigd door den Apostel Petrus, die eveneens verklaarde dat daartoe is ook den dooden het evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar den mensch in het vleesch, maar leven zouden naar God in den geest” Aldus zal er elke gelegenheid zijn voor diegenen welke terwijl zij in het lichaam waren den weg van zaligheid niet leerden te hooren en gehoorzamen, of verwerpen de waarheid waardoor de zaligheid te verkrijgen is.

Een geest zonder lichaam is een verstandig wezen, hetwelk bekwaam is verstand te ontvangen, te gelooven of niet, te bekeeren, gehoorzamen, of te rebelleeren en voort te gaan langs de lijnen van goed of kwaad. Dit is niet de staat van volle belooning of bestraffing. In de opstanding van de dooden zal elkeen geoordeeld worden „naar zijne werken” en zal die plaats bezitten in de woningen des Vaders voor welke hij geschikt is. Daar zijn verscheidene graden van verhooging en van heerlijkheid alsook van vernedering en duisternis. Eeuwige rechtvaardigheid zal ieder haar eigen eischen.

De eindtoestand zou niet verstaan zijn als van den staat des onsterfelijken geestes, of bij den dood des lichaams of bij zijn opstanding; maar eeuwige vooruitgang en vordering is de order van de hemelen. Er is geen stil staan, noch in de natuurlijk noch in de geestelijke sfeer. Alles dat kan mogelijk zalig worden, zal verlost zijn, en het werk van den Zoon van God zal niet vol-eindigd zijn totdat er geen droefheid meer, smart, of dood, zal bestaan.

De heiden gaat naar de plaats voor hem en zijne gelijken bereid. Daar zal hij, in den rechten tijd, onderrichting ontvangen in de beginselen der zaligheid. Hij zal daar zijn juist wat hij zich hier gemaakt heeft, doch zonder de zwakheden van het vleesch en van sterfelijkheid. Hij zal niet verdoemd worden voor iets, behalve datgene wat hij verdient, en zekerlijk niet voor ongelooft in iets dat hem niet geleerd is geweest.

Er is maar een weg tot verhooging en de kroon des eeuwige levens, maar elke ziel moet onderwezen worden, en in staat zijn daarin te wandelen vóórdat het oordeel wordt uitgesproken voor het weigeren van de waarheid te gehoorzamen. De groote geesten welke leidlieden geweest zijn onder hunne genooten, en welke door dat licht hetwelk tot hen gekomen is, geleefd hebben, zullen veel meer schitterend schijnen in de eeuwige werelden, alhoewel zij geen Christenen genoemd werden als zij op de aarde waren, dan velen welke zich roemden als vrome navolgers van den nederigen en zachtmoedigen Jezus, en welke riepen, „Heere! Heere!” maar zijne geboden niet bewaarden.

Des. News.

Getuigenissen aangaande de „Mormonen“.

De Gouverneur van den Staat van Arizona, U. S. A. getuigt: „Allen stemmen toe dat wij een naarstig, ijverig, spaarzaam, zelfvertrouwend volk noodig hebben om de groote, onvruchtbare landstreken van Arizona ten onder en in bebouwing te brengen. Deze Mormonen vervullen ieder een van deze eischen. Thee, koffie, tabak en gedistilleerde dranken gebruiken zij niet. Van diegenen welke naast hun wonen worden zij geprezen als de beste nabure; en alle vreemden krijgen onder hen een hartelijk welkom. Ze hebben fijne, flinke kinderen en zijn zeer verlangend meer scholen te hebben.”

De „National Printer Journalist” orgaan der drukkerijen, schrijft betreffende een bezoek van een gezelschap nieuwsblad-redacteurs van Kentucky, U. S. A. tot Salt Lake City, Utah:

„Het algemeen gevoelen van de Kentucky tijdschriften is dat vóór dit bezoek de schrijvers eigenaardige, en in sommige gevallen zeer onbeleefde opiniën aangaande het volk van Utah hadden voornamelijk het Mormoonsche gedeelte, maar als een gevolg van dit bezoek veel dwaling is weggeveegd geworden, en in plaats er van een betere waardeering van den verachten Mormoon wordt gekoesterd. Die redacteurs vonden dat Salt Lake City voorspoedig is in alle opzichten; hare straten breed en schoon met loopende stroompjes en groeiende boomen; dat de gebouwen modern en ruim zijn; de burgers vlijtig en voorspoedig, en in plaats van in eenen lagen graad van opvoeding en zedelijkheid, is het volk, behalve één, het meeste vooruitgegaan op het gebied van opvoeding, in de geheele Vereeniging van Staten; en in zeden hebben zij den eersten rang.”

De „Daily Mail and Empire” een nieuwsblad van Toronto, Canada, schrijft:

„Wat ook de wereld denkt van Mormonisme, zij heeft onbegrensde bewondering voor de mannen welke naar de zoute woestijnen van Utah gingen en maakten dezelve gelijk de roos te bloeien, en wat meer is, ze in bloei te houden. De heer Donald Rose van Salt Lake City, Utah, U. S. A., is voor een verblijf in deze stad. In godsdienst is hij een navolger van Calvijn. Hij is agent voor de Illinois Central Spoorweg-Maatschappij. Hij is in aanraking gekomen met alle klassen des volks en is van meening dat het Mormonisme op het zedelijk gebied niet de slechte verhalen verdient welke daartegen aangehaald zijn. De Mormoonsche Kerk is niet zwak, noch bevreesd haar verlangen bekend te maken, noch onbekwaam te bewerken dat hare geboden vervuld worden. Wellicht geen andere Kerk in de geschiedenis der wereld heeft eene zoodanige volkomene organisatie gehad. Alle Mormonen in goede gemeenschap betalen de tiende hunner inkomsten aan de Kerk, en nadat in alle geestelijke noodzakelijkheden is voorzien.

wordt het overige gedeelte in goede ondernemingen van landbouw, handel en fabrikaat belegd. Deze ondernemingen worden door de leiders der Kerk bestuurd en geven werk voor leden die minder voorspoedig zijn en aldus de gansche Kerk te zamen binden en consolideeren.

De wijsheid van Brigham Young, de man welke de Mormonen uit de wederwaardigheden van Illinois tot den vrede en voorspoed van Utah geleid heeft, kan de heer Rose niet genoeg prijzen. Het plan der stad (Salt Lake City); de groote Tabernakel met zitplaatsen voor 10,000 menschen, doch met zulke volmaakte gehooreigenaardigheden dat een spreker gemakkelijk gehoord kan worden; en de prachtige Tempel, gebouwd op de voorgeschreven lijnen van die van Salomo, allen geven getuigenis van Brigham Young en van de getrouwheid van zijne opvolgers om zijne ontwerpen ten uitvoer te brengen. Salt Lake City is nu eene stad van 70,000 personen geworden, met breede straten, overschaduwde door schoone boomen, en met vele Kerkgebouwen van andere genootschappen."

Ellende en Zaligheid.

'k Was aan Satan vastgebonden
En zijn boeier wogen zwaar.
'k Had des Heeren wet geschonden.
O, mij dreigde groot gevaar:
'k Had geen ooren voor de Waarheid,
Voor des Evangelies licht;
Satan gunde mij geen klaarheid,
'k Droeg een masker voor 't gezicht.

Doch een stem uit hooger sfeeren,
Sprak mij toe en o zoo zoet:
Ook voor u is Heil des Heeren,
Vrijgekocht door Jezus bloed.
Hoop vervulde mij het harte,
Licht te zien na duistren nacht,
Zelf te vinden voor mijn smarte,
's Heeren woorden gaven kracht.

Jezus liet mij niet vertwijfelen
Zondt zijn Priester met zijn vaan.
Ik verstond hun Heilige roeping
En nam hunne boodschap aan.
Het geloof deed mij beginnen,
De bekeering volgde dra,
De doop schonk mij het leven,
De Geest bracht mij genâ.

A. VAN DIJL.

Aphorismen.

Datgene wat wij met de meeste moeite verkrijgen, behouden wij het langste.

COLTON.

Ware waardigheid wordt nimmer door een ambt verkregen en nimmer verloren
wanneer eerbewijzen ophouden.

MESSERN.

Het gelukkigste leven is dat hetwelk voortdurend datgene uitoefent en op kweek
hetwelk het beste in ons is.

HAMERTON.

Datgene wat gij zelf niet zoudt kunnen dragen zoek dat niet op anderen te leggen.

Zichzelven te besturen is de eenige ware vrijheid voor den mensch.

Menschen denken dikwijls over een daad als het te laat is; en beginnen te
onderzoeken hoe te leven, als zij moeten leeren hoe te sterven.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Bij den aanvang van het Nieuwe jaar.

Voor diegenen wier hart en verstand verlicht is door het Evangelie van Hem, die het licht en het leven der wereld is, is het wederom niet ongewenscht een blik terug te slaan op het voorgegane jaar en te herdenken wat door hen volbracht is en wat niet door hen verricht is dat gedaan had moeten worden. Zij welke volgens het Evangelie des Koningrijks getrouw geleefd hebben, de geboden en inzettingen volbracht, het verbond of de verbonden des Heeren heilig gehouden, zijn het die met vreugdevolle harten en eenvoudig oog tot God, terug kunnen zien en zich zelven verzekerd gevoelen dat het niet te vergeefs is, den wil des Heeren in dit jaar volbracht te hebben. En ofschoon de vijand van het werk des Heeren, ja zelfs hun eigene vijand, rondom hen geloerd en getracht moge hebben hen, in zijne soms moeilijk zichtbare strikken, te vangen en in ellende heen te voeren, door hunne eigene zwakheden gekweld, doch ernstig bestreden hebben, zijn nader tot den Heer gekomen. Het woord des Heeren „naakt tot mij en ik zal tot u naken” zal voor hen geenszins onvervuld blijven. En niettegenstaande zij, in dit afgeloopen tijdperk, wellicht bange uren moge doorgebracht hebben, kommer of verdriet op hun weg ontmoet hebben, of nog hebben, zoo is er voor hen onder elke omstandigheid van dit aardsche leven, ruime en wettige reden om met dankbaar hart tot den allerhoogste op te zien en zielerust te vinden in den Heer hunnen Zaligmaker. En ziende dat zij in dit tijdsverloop zooverre geslaagd zijn, geeft het hen voor het juist begonnen jaar een vasten grond. meer dan ooit te voren hun geloof te vestigen in den Heer, in de kracht des Evangelies en in de macht des geestes die in hen is.

Diegenen welke niet zoo naarstiglijk in volbrengen van de geboden en inzettingen des Heeren geweest zijn, zouden terug zien met eenig leedgevoel niet zoo naarstiglijk geweest te zijn, doch tevens dankbaar niet van het pad des levens geheel afgedwaald geweest te zijn. Nochtans zal het voor hen niet gemakkelijk zijn, die tevredenheid, die blijdschap te genieten, zulk een schat in den hemel vergaderd te hebben, als die welke zich gekenmerkt hebben door getrouwe plichtsbetrachting in het Evangelie.

Doch een nieuw jaar vangt aan, de goedertierenheid des Heeren is uitgestrekt om beter te doen als ooit te voren.

Wij feliciteeren daarom de lezers der Ster en de heiligen in het algemeen met het goede zij in dit jaar volbracht hebben en wenschen hun de zegeningen des Heeren in het nieuw begonnen

jaar en hopen en vertrouwen dat zij in staat mogen zijn meer te doen voor de opbouw en ondersteuning van het werk des Heeren, sneller voortgang te maken in ontwikkeling, in kracht, kennis en geloof, en gezegend te zijn in het tijdelijk zoowel als in het geestelijke, ja in alle hunne handelingen die recht voor den Heer zijn, want zulks is de wil des Heeren.

Om dit echter te verkrijgen moet met nieuwe kracht, nieuwen ijver en lust voortgegaan worden op den weg tot heerlijkheid. Het Nieuwe Jaar moet blijmoedig binnengetreden worden, bekleed zijnde met de geheele wapenrusting des geloofs en met het onwankelbaar besluit voort te gaan God te dienen in geest en waarheid.

Nieuwe en goede wenschen moeten in het hart geboren worden, nieuwe en onvolbrachte voornemens volvoerd, meerdere werken gedaan, wijzer en verstandiger geleefd en met nederig en ootmoedig hart tot den gever van alle goede gave opgezien worden.

Dan zal het Nieuwe jaar een nieuw tijdperk wezen van meer reine en deugdzame liefde, geduld, eensgezindheid, lankmoedigheid en vergevensgezindheid, zoowel in de familiekringen der Heiligen als in het algemeen en zullen onze goede wenschen verwezentlijk worden tot ons aller welzijn. Wij van onze zijde gevoelen ons verheugd zoo verre in het werk en vooruitgang der „Ster” geslaagd te zijn en beginnen met nieuwen lust den 7den Jaargang der „Ster” en hopen dezelve meer nuttiger, meer belangrijk te maken als ooit te voren. Doch wil ons Tijdschrift geheel aan hare verhevene bestemming beantwoorden, wil hij het meeste goed doen, zoo moet hij goed gelezen en bestudeerd worden en haren kring van lezers steeds uitgebreider worden. Voor dit doel vragen wij voor dit nieuw begonnen jaar weder, de medewerking van de Heiligen en het Priesterschap in het algemeen belangstelling in hetzelfde te hebben, te behouden en aan te kweeken. Ons doel is eenige bijzondere belangrijke en zoo mogelijk wat meer oorspronkelijke artikelen in dezen jaargang op te nemen en kunnen dezelve alzoo met volle zekerheid wederom aan de Heiligen en Vrienden der Waarheid aanbevelen. En hopen en vertrouwen dat het lezen der Ster een ware bron van vreugde, licht en kennis voor allen moge zijn op het enge en nauwe pad des levens.

Notitie van Conferentie.

Eene notitie van het houden der Rotterdamsche Conferentie op 12 Januari is in *De Ster* reeds verschenen. Schikkingen tot dit einde zijn gemaakt geworden met de verwachting dat President Francis M. Lyman op dien dag in ons midden zou zijn. Het was het plan van Pres Lyman de Conferentie van de Zendingen der Duitsche Zending op den 1den Januari te Berlijn bij te wonen, en op zijn terugkeer ons een bezoek te brengen. Hij deelt ons echter mede dat wegens eene hartelijke uitnoodiging om de Zwitsersche Zending te bezoeken hij zeer gaarne zou willen dat onze Conferentie tot over eene week zou uitgesteld worden, hetwelk

wordt gedaan. Aldus zal de half-jaarlijksche Conferentie van de Rotterdamsche Afdeling op Zondag 19 Januari plaats hebben, bestaande uit drie vergaderingen — 's morgens ten 10 uur, 's namiddags ten 1.30 uur en 's avonds ten 7 uur, in de zaal „Excelsior”, St. Jansstraat 15.

Op weg van Zwitserland naar Rotterdam zal Apostel Lyman, waarschijnlijk vergaderingen in Luik, Brussel (België) houden. Priesterschap vergadering voor de Zendingen werkzaam in deze Zending zal op Zaterdag den 18den Januari gehouden worden. Van de Conferentie-Presidenten en Zendingen wordt verlangd dat zij bereid zullen zijn verslag te geven van hunne werkzaamheden en den toestand van het werk in de verschillende afdelingen en om raad te ontvangen voor den grooteren voorspoed van hetzelfde. Eene hartelijke uitnoodiging wordt aan alle Heiligen en Vrienden gegeven om deze vergaderingen bij te wonen en te helpen van dezelve een groot succes te maken.

Betreffende den Bijbel.

De verzameling van boeken, bekend als de Bijbel, vormt de eenigste gids tot zaligheid in de christelijke kerken. Hij is bijna een voorwerp van aanbedding. Men spreekt van den Bijbel als „het woord van God”. Hij is de eenigste standaard van geloof en tuchtiging. De Kerk van Engeland in haar zesde artikel van godsdiensdienst beweert: „De Heilige Schrift bevat alle dingen, noodig tot zaligheid; zoodat wat daarin niet gelezen wordt, noch daardoor bewezen mag worden, is van geen mensch vereischt dat het als een artikel des geloofs, geloofd, of noodig tot zaligheid zou worden.”

De verscheidene sekten welken van de kerk uitgegroeid zijn geworden, terwijl zij er van en van elkander in vele gewichtige leerpunten verschillen, houden toch hetzelfde geloof van het gezag en volkomenheid der Schriften. De redevoeringen op de preekstoelen van de strijdende Protestantsche genootschappen besproken, zijn gegrondvest op teksten of gedeelten van teksten, gekozen uit den Bijbel. De uitleggingen van deze afgezonderde fragmenten van Heilige Schrift zijn zoo verschillend en tegenstrijdig, dat zij een mengelmoes van wanluitende denkbeelden vormen en van zichzelf getuigen van de ongenoegzaamheid van eenig boek, hoe onschatbaar ook, als een enkele gids tot zaligheid.

De Bijbel is eene groote en onschatbare verzameling van werken, waarvan de echtheid is vastgesteld. Wij denken dat het zonder gelijken is in de letterkunde. Het bevat deelen van het Woord des Heeren, gegeven in verledene eeuwen door geïnspireerde Profeten en Zieners. Een gedeelte er van is toch louter historisch. Het is niet een volledig begrip van goddelijke openbaring. Het spreekt in vele plaatsen van boeken, welke in den Bijbel niet vervat zijn, maar dewelke door bezielde mannen geschreven waren. Beide het Oude en het Nieuwe Testament verwijzen naar zulk

schriften en bewijzen dat vele geïnspireerde schriften verloren zijn gegaan.

In zooverre de Bijbel nauwkeurig overgezet is van de talen in welke hij oorspronkelijk geschreven was, is hij door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen als een goddelijk verslag aangenomen: „Wat voorheen was geschreven, was voor onze onderrichting geschreven”. Maar dezelfde autoriteit en greet en macht, door welke het goddelijke woord in oude tijden werd medegedeeld, kan waarheden openbaren, welke voor dit latere menschen-geslacht bijzonder gepast zijn. Zij zouden aangenomen zijn, als tenminste even zoo machtig, noodwendig en bindend op levende personen als die tot de menschen in eeuwen voorheen gegeven.

Diegenen, welke van het goddelijk boek eenen fetisch maken, halen dikwerf teksten daarin aan, dewelke zij schijnen te denken, stellen het als de algenoegzame gids vast. Bijvoorbeeld, Jezus zeide tot de Farizeërs: „Onderzoekt de schriften, want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben en die zijn het die van Mij getuigen“. De Apostel Paulus schreef aan Timotheus: „En dat gij van kindsaf de Heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in Christus Jezus is“. Maar de schriften waarvan beiden, Jezus en Paulus, gesproken hadden, waren de schriften van het Oude Testament. Geen andere schriften waren toen geschreven. De Farizeërs mochten denken dat in dezelve zij „het eeuwige leven“ hadden, maar indien zoo waren zij in vergissing, om reden dat alleen komt door Jezus Christus den Verlosser. Die oude Schriften getuigden van Hem en waren voor die reden onder anderen schatbaar. Zij waren in staat Timotheus wijs tot zaligheid te maken, maar die zaligheid was te bekomen door geloof in Christus Jezus. De boeken alleen waren niet genoegzaam.

De Christelijke Kerk, vastgesteld door den Zaligmaker en Zijne Apostelen, was niet door een boek geregeld. Er was toen geen Bijbel in den vorm zooals wij hem nu hebben. Er was geen volume van het Nieuwe Testament. De Bijbel, in zijnen tegenwoordigen vorm was niet eerder verzameld dan honderde jaren na den dood van Christus. De kerk was geregeerd, onderwezen en bestuurd door de apostelen, profeten, evangelisten, herders, leeraars, bisschoppen, diakenen, enz., die aangesteld waren de kudde van Christus met het levende woord van God te weiden. De geest door welke de geïnspireerde schriften geschreven waren, was in die dienaren en hunne woorden, wanneer onder zijn invloed, waren van hetzelfde belang en gezag, tenminste, alsdat van het in vorige tijden geschrevene woord. Die geest werd door de leden der kerk zowel als de dienaren genoten. en getuigde van de waarheid van de door autoriteit medegedeelde leeringen.

De Kerk van God was nimmer van een boek als hare gids afhankelijk. Mannen, houdende goddelijke autoriteit, deelden haar het Woord des Heeren voor hare leiding mede. Een boek kan zijne eigene taal niet uitleggen. Een boek kan eene verordening

noch eene plechtigheid bedienen. Een boek kan niet doopen, noch den Heiligen Geest mededeelen, welke van ouds gegeven werd door de oplegging der handen van goddelijk geautoriseerde mannen. Een boek kan niet de gaven des Heiligen Geestes geven, noch vertellen wat is te doen onder de omstandigheden welke geduriglijk voorkomen als de tijd voorbijgaat. Afhankelijkheid van de doode letter brengt strijd, redetwisten, verwarring en verdeeldheid. Deze allen worden door het christendom als gevolgen van zulke afhankelijkheid gezien.

Noch is eene kerk, welke dienaren erkent die aanspraak maken op goddelijke autoriteit en toch geen goddelijke openbaring of inspiratie hebben, in een veel beteren toestand dan de kerken welke hunne volkomene onafhankelijkheid stellen op eene verzameling van boeken, gegeven aan de menschen, vele eeuwen geleden. De Schriften maken het zeer duidelijk voor een verlicht verstand, dat het de Geest was, die heilige mannen van ouds bezaten, welke hunne schriften van waarde maakten tot de menschen die zij bedienden. Zij schreven als zij bewogen werden door den Heiligen Geest. Zij spraken onder dezelfde inspiratie. Hunne plaatsen op aarde kunnen niet vervuld worden, behalve door mannen op gelijke wijze geautoriseerd en geïnspireerd. Totdat de wereld bereidwillig wordt, hedendaagsche openbaring en hedendaagsche bestuur van God te ontvangen door uitverkorene personen, houdende gelijke macht, priesterschap en autoriteit tot die door de levende gidsen tot Zijn volk in verledene eeuwen gehouden, zij zullen „bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer.“ Zij zullen geleid worden „door de bedriegerij der menschen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen.“ Zij zullen gelijk blinden, door de blinden geleid, en in de sloot van verwarring zullen zij allen vallen.

Wij hebben geen woord te zeggen in de kleinste graad van vermindering van den Bijbel. Hij is een heerlijke volume onschatbaar en bewonderenswaardig. Zijn invloed in de wereld is tot voordeel der menschheid. Hij behoort in elk huis te zijn. Zijn voorschriften zijn van veredeling en praktijk en zijn invloed leidt tot het goddelijke. Maar zijne plaats in de regeering van God is door millioenen van zijne openlijke geloovigen misverstaan. Zij schrijven hem toe datgene wat door dezelve niet geëischt is. Maar het toont duidelijk dat God is onveranderlijk, dat Hij is bereid de gebeden van Zijne kinderen te hooren en dat Hij wil antwoorden en zichzelf openbaar maken, even zoo gaarne nu als in eenigen tijd sedert het begin der wereld. Hij heeft mededeeling met de aarde wedergeopend, begonnen eene nieuwe bedeeling van ontferming, licht en liefde, en allen, welke willen, mogen tot Hem komen, Zijne wegen leeren, in Zijn pad wandelen en dien geest ontvangen, welke van Christus uitgaat en is het leven en licht der wereld. Dit is boven en buiten alle geschrevene boeken. Het is de Heilige Geest, de Trooster, en het leidt in alle waarheid.

Des. News.

De Zending in Andere Landen.

De verspreiding van het Evangelie in de stad New-York, U. S. A. is in den laatsten tijd met veel succes gevolgd. Onlangs hebben eenige welbekende, voornamelijk personen van Oost Morris, een deel van New-York, zich bij het geloof der Heiligen der laatste Dagen aangesloten. Deze stap heeft groot oproer veroorzaakt, voornamelijk onder de „Christelijke” predikanten, welke vreezen het verlies van hunne kudden, en van hunne positiën. Nu is het voorstel onder de Christelijke Kerken aldaar gedaan, dat de dominés der belangstellende genootschappen zamen zouden komen en een verbond maken om tegen de zoogenaamde „Mormonen” te strijden. Het is hun verlangen, de ontwikkeling en verspreiding van het Evangelie op alle mogelijke wijzen te verhinderen. Het is te verwachten dat de gewone middelen, door zoo vele Christelijke dienaren, in plaats van de Heilige Schrift en de reden, besteed tegen de verkonding der leeringen van de Heiligen der laatste Dagen, in dit geval eveneens zullen gebruikt worden; namelijk, hoon, bespottling en vervolging.

Ouderlingen B. T. Stewart en L. F. Zundel welke de Heiligen te Bowersville, Georgia, U. S. A. over Kerkelijke zaken onlangs bezochten, waren bij P. T. Shirley overnacht gebleven, verwachtende den volgenden morgen naar Atlanta, Georgia, te reizen. Eene bende gemaskeerde mannen, gewapend met geweren en revolvers omsingelde het huis en riep de twee Ouderlingen naar buiten. Gewraagd zijnde door Ouderling Stewart wat zij begeerden, antwoordde een van de bende „Wij wenschen u. Wij hebben genoeg van uwe Mormoonsche leeringen hier en u moet weg gaan”. Daar de broederen niet verlangden stoornis te maken en ongelegenheid over de menschen te brengen waar zij vernachtten, zoo gingen zij met de bende weg, die hun eenen afstand van het huis in de wouden nam en met een harnas riem Ouderling Stewart vijf en twintig en Ouderling Zundel vijftien slagen toebreacht. Na korte beraadslaging besloot de bende hen te laten gaan, op voorwaarde dat zij die landstreek onmiddellijk zouden verlaten. Na vele mijlen geloopt te hebben tot de spoorlijn, keerden zij naar Atlanta terug. Zij deelden den Gouverneur van dien Staat terstond mede, verklarende de omstandigheden en vragende op grond van hunne rechten als Amerikaansche burgers dat die zaak zou behandeld worden. De Gouverneur beantwoordde dat hij niets kon doen in de zaak. De rede voor de vervolging is grootendeels het valsche getuigenis dat tegen de leeringen van het ware Evangelie door zich voorgevende dienaars van Christus gegeven wordt.

Aangekomen.

Ouderling Henry E. King, uit Salt Lake City, Utah, is den 15den December welbehouden te Rotterdam aangekomen, en is geroepen in de Amsterdamsche Conferentie werkzaam te zijn.

Eene merkwaardige Overtuiging.

In vroegere dagen bezat de Britsche Zending een geestelijke, bekend als de eerwaardige Vader Crook, welke het zijn plicht achtte de prediking van het Evangelie in dat land tegen te staan. Van zijn preekstoel en van de hoeken der straten kondigde hij het Boek van Mormon aan als een strik en bedriegerij.

Een sabbatdag nadat hij zeer geweldig in zijne rede geweest was, en op de hoeken der straten lang en luid zijne meening van dat heilig verslag verklaard had, keerde hij naar huis terug en ging naar zijne bibliotheek. Het gebeurde dat de deur van zijne bibliotheek welke leidde tot de nabijliggende kamer open was en hij had daar niet lang gezeten toen eene stem, klaar en duidelijk door de opene deur klonk met de woorden „het boek is waarachtig”. Dit werd een tweede en wederom een derde maal herhaald. De stem drong hem door tot in het hart, hij wankelde en viel op den vloer. Maar de overtuiging werd tot zijn hart gebracht en zoodra als hij zich hersteld had ging hij voort tot dezelfde plaatsen alwaar hij dien dag gepredikt had, alsook tot zijne kerk en verklaarde zijn geloof in de goddelijkheid van het boek.

Den volgenden Zondag ging hij naar zijne kerk en gaf hetzelfde getuigenis. Toen nam hij zijn ontslag, kwam tot de Zendingen, en vraagde gedoopt te worden. Kort daarna werd hij gedoopt en na eenigen tijd verordeneerd als Ouderling. Hij ontving autoriteit ook met verlof om te reizen waar hij ook zou verlangen door Groot-Brittanje, en te verklaren wat de Heere voor hem gedaan had.

Vader Crook was een man van voortreffelijke gestalte, lang en recht, met haar en baard zoo wit als wol

JUVENILE INSTRUCTOR.

Gemengd Nieuws.

Volgens de laatste opgaaf bevinden zich in de Vereenigde Staten van N. Amerika 42,000,000 schapen. De geschoren wol bedroeg dit jaar 265,502,328 Eng. pond henevens 37,000,000 Eng. pond wol hoofdzakelijk van schapen welke in dit jaar geslacht werden. Utah bracht op 16,828,094 Eng. pond, zijnde de vierde in hoeveelheid.

Een wetenschappelijk geleerde van het gouvernement van Mexico, bezocht onlangs de ruïnen van de rotsbewoners, welke in den Staat van Colorado U. S. A. gevonden worden, en verklaart dat hij overtuigd is dat de vroegere bewoners van deze ruïnen van Azië kwamen, daar hij vele mandens en sieraden vond welke van Aziatisch model waren. Doch hij is niet instaat om een denkbeeld te kunnen maken hoe lang geleden zij tot Amerika kwamen.

Op Woensdag 25 en Donderdag 26 December 11. werd het Kerstfeest door de verschillende Zondagsscholen in de Nederlandsche Belgische Zending op nuttige en feestelijke wijze gevierd. De verschillende klassen der Zondagsscholen hadden hunne onderwerpen aangaande het leven van Jezus, de grondbeginselen van het Evangelie, Kerkorganisatie en Kerkgeschiedenis, benevens liederen en voordrachten goed bestudeerd. Waaruit wederom duidelijk bleek, dat door de zegeningen des Heeren gepaard met getrouwe plichtsbetrachting van de beampten der Zondagsscholen onder leiding der aangestelde autoriteiten een groot en goed werk verricht wordt, om in het ontwikkelen van de kinderen der Heiligen in de kennis van het plan der zaligheid.

Mogen de zegeningen des Heeren steeds in ruime mate op het Zondagsschoolwerk rusten en met diegenen zijn welke een werkzaamdeel in hetzelfde hebben of op eenigerlei wijze hetzelfde steunen.

Eenige weken geleden heeft men nabij Brigham City, Utah, bij het boren van een waterwiel een natuurlijke gasstroom getroffen. Toen men een diepte van 200 Eng. voet bereikt had, ontstond plotseling een rommelend krakend geluid, de machinerie werd van de plaats opgeheven en een pijp van 10 Eng. duim middellijn twee honderd voet in de lucht geslingerd. Terwijl steenen van een vuist groot meer dan 500 voet hoog in de lucht vlogen. Een straal water ongeveer twintig voet hoog toonde na drie dagen niet de minste vermindering.

Overleden.

Op Woensdag 25 December 11. overleed te Rotterdam Broeder Johannes C. van Seters, welke op den 1sten October 1849 te Breda N. Brabant geboren was. Hij was gedoopt den 9den July 1901 door Ouderling M. Bakker en den 11den door Pres. S. Q. Cannon bevestigd.

De dood van onzen geliefden Broeder vond op eenigzins bedroevende, nochtans vertroostende wijze plaats. Vervullende zijn plicht als Diaken, werd hij plotseling door een beroerte getroffen, waarop den dood bijna onmiddellijk volgde. Zijne getrouwe plichtsbetrachting, oprechte bekeering en aaneming van het Evangelie geven een vaste hoop dat onze Broeder slechts rust van zijne aardse loopbaan en een heerlijke opstanding tegemoet ziet.

Op 22 December 11. overleed te Hoogkerk, Prov. Groningen, Jantje Strikwerda dochtertje van Klaas en Jakoba Strikwerda. Zij was geboren op 21 Maart 1901 te Hoogkerk en te Groningen ingezegend op 28 April 1901 door Ouderling Jos C. Platt.

Wij drukkken hiermede onze innige sympathie uit in deze ure van beproeving voor hare Ouders.

I N H O U D:

Wederorganisatie van het Eerste		Notitie van Conferentie	Blz. 10
Presidentschap	Blz. 1	Betreffende den Bijbel	" 11
Mededeeling	" 4	De Zending in andere Landen	" 14
De Ziel van den Heiden	" 5	Aangekomen	" 14
Getauigenissen aangaande de „Mormonen”	" 7	Eene merkwaardige Overtuiging	" 15
Ellende en Zaligheid	" 8	Gemengd Nieuws	" 15
Aphorismen	" 8	Overleden	" 16
Bij den aanvang van het Nieuwe jaar	" 9		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.